

ÎNCHEIERE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Russ Dmitri,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Russ Tatiana
împotriva lui Russ Dmitri cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori în sumă fixă și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul declarat de către Russ Dmitri și menținută hotărârea din 21 octombrie
2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2019, Russ Tatiana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către
Russ Dmitri, cu privire la încasarea pensiei alimentare de întreținere a copiilor
minori.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 02 august 2008, de către Primaria or.
Cupcini a fost înregistrată căsătoria cu pârâtul Russ Dmitri. În rezultatul relațiilor de
căsătorie, la XXXXX, s-a născut fiul XXXXX, iar la XXXXX fiul XXXXX, care în
prezent se află la educația și întreținerea mamei Russ Tatiana.

Dat fiind faptul că reclamanta cu pârâtul adeseori se certau, nu găseau soluții
comune, au solicitat desfacerea căsătoriei și, la 18 iulie 2018, a fost emisă Hotărârea
Judecătoriei Edineț, sediul Central, potrivit căreia s-a dispus desfacerea căsătoriei
încheiate între Russ Dmitri și Russ Tatiana. Locul de trai a copiilor minori a fost
stabilit cu mama.

În pofida faptului că, în sarcina pârâtului în calitate de tată, este pusă obligațiunea
de întreținere a copiilor săi, pârâtul nu participă în viața și la întreținerea copiilor
minori XXXXX și XXXXX, nu comunică cu propriii copii, nici măcar nu se
interesează despre copii și nu face nici o legătură telefonică pentru a cunoaște starea
de lucruri în familie.

Astfel, reclamanta a solicitat încasarea pensiei de întreținere pentru fiul minor XXXXX în mărime de 1000 lei și pentru fiul minor XXXXX în mărime de 1000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1500 lei.

Prin hotărârea din 21 octombrie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Russ Tatiana și a fost dispusă încasarea de la Russ Dmitri în beneficiul lui Russ Tatiana a pensiei alimentare de întreținere a copilului minor XXXXX în sumă bănească fixă de 1000 lei pe lună din toate veniturile lunare și a copilului minor XXXXX în sumă bănească fixă de 1000 lei lunar din toate veniturile lunare – începând cu 24 iunie 2019 până la atingerea majoratului copiilor.

Au fost încasate de la Russ Dmitri în beneficiul lui Russ Tatiana cheltuielile de judecată în sumă de 1500 lei.

A fost încasată de la Russ Dmitri în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

Prin decizia din 03 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Russ Dmitri și menținută hotărârea din 21 octombrie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Central.

Pentru a decide astfel instanțele au reținut că, suma necesară și rațională pentru întreținerea fiecărui copil este de 1000 lei per lună, care urmează a fi încasată începând cu data depunerii acțiunii până la atingerea majoratului de către copii, aplicând astfel prevederile art. 75 alin. (1), (2) al Codului familiei.

La 10 iunie 2020 (prin oficiul poștal), Russ Dmitri a declarat recurs împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a săvârșit greșeli care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Russ Dmitri este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 03 martie 2020 și expediată participanților la proces la 04 mai 2020 (f.d. 75), fiind recepționată de către recurent la 12 mai 2020 (f.d. 76). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 15 iunie 2020, fiind depus la oficiul postal la 10 iunie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Russ Dmitri.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Russ Dmitri.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru